

SVĒTRĪTA ZVANI

MINEAPOLES – ST. PAULAS LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZES VĒSTNESIS

2018. g.

JŪLIJS/AUGUSTS

Nr. 7/8

Paulīne Zalāne

MANA LŪGŠANA

Kā apmāts svešos dievnamos klīstu,
Kur ļaudis pazemīgi mieru lūdz, –
Tie paši sevi vergu nastā jūdz.

Es miera nelūdzu, tik Tavas uguns,
Kas dvēs'lēs snaudošās kā vētra brāztu,
Un vecos dievekļus no troņiem gāztu!

Es miera nelūdzu, šim mieram nāves elpa,
Ir laiks to nokratīt un jaunai cīņai celties,
Dievs, saviem zibeņiem liec dvēs'lēs šķelties!

Liec jaunām domām dzimt uz veco drupām,
Un jaunus sapņus tukšās sirdīs kaisi,
Dod jaunu ticību un jaunu drosmi raisi.

Lai tautas viļņotos kā viļņo okeāni –
Pret jaunu laiku, Dievs, pret jaunu rītu.
Dod vairāk nemiera, dod jaunu spītu.

Ne miers mūs atpestīs, tik Tava uguns!

Mācītājs **DĀGS DEMANDTS**

612-280-9333

dagdemandt@hotmail.com

Draudzes priekšniece **KRISTĪNE KONTERE**

952-412-4591

3152 17th Ave S

MINNEAPOLIS, MN 55407

612-722-4622, mndraudze@gmail.com

www.mndraudze.org

Draudzes dzīve jūlijā un augustā

- Svētdien, 1. jūlijā, plkst. 11:00** – Svētbrīdis mācītāja Dāga, Edijas, Roberta un Harija mājas dārzā, atzīmējot ASV un Kanādas neatkarības dienas (3109 41st Ave S, Minneapolis, MN 55406). Sekos sadraudzība un BBQ. Līdzī nemsim groziņus. Visi mīļi aicināti!
- Svētdien, 8. jūlijā, plkst. 10:00** – Septītā svētdiena pēc Vasarsvētkiem. DIEVKALPOJUMS ar Svēto vakarēdienu. Sekos sadraudzība un plkst. 12:00 Dziesmu svētku noslēguma koncerta Latvijā tiešraide.
- Svētdien, 15. jūlijā, plkst. 10:00** – Astotā svētdiena pēc Vasarsvētkiem. DIEVKALPOJUMS. Sekos sadraudzība.
- Svētdien, 22. jūlijā, plkst. 10:00** – Devītā svētdiena pēc Vasarsvētkiem. DIEVKALPOJUMS ar Svēto vakarēdienu. Sekos sadraudzība.
- Svētdien, 29. jūlijā, plkst. 10:00** – Desmitā svētdiena pēc Vasarsvētkiem. Laju vadīts DIEVKALPOJUMS. Angļu valodā sprediķos Tim Anderson no Ace in the City. Sekos sadraudzība.
- Svētdien, 5. augustā, plkst. 10:00** – Vienpadsmitā svētdiena pēc Vasarsvētkiem. Laju vadīts DIEVKALPOJUMS. Sekos sadraudzība.
- Svētdien, 12. augustā, plkst. 10:00** – Divpadsmitā svētdiena pēc Vasarsvētkiem. DIEVKALPOJUMS ar Svēto vakarēdienu. Sekos sadraudzība un laba vēlējumi Ģirtam Jātniekam, dodoties uz jaunu dzīvesvietu Ņūdžersijā.
- Svētdien, 19. augustā, plkst. 10:00** – Trīspadsmitā svētdiena pēc Vasarsvētkiem. DIEVKALPOJUMS. Sekos sadraudzība.
- Svētdien, 26. augustā, plkst. 10:00** – Kapu svētki Crystal Lake kapsētā, 3816 Penn Ave N, Minneapolis, MN 55412.
- Svētdien, 2. septembrī, plkst. 10:00** – Piecpadsmitā svētdiena pēc Vasarsvētkiem. DIEVKALPOJUMS. Sekos sadraudzība.

Lūdzu ievērot, ka mācītājs Dāgs no 23. jūlija līdz 5. augustam mācīs Kursas latviešu vasaras vidusskolā rietumkrastā. Mācītājs ar ģimeni būs atvaļinājumā no 14. līdz 25. augustam. Mācītājs šajā laikā būs pieejams, zvanot uz viņa mobīlo telefonu: (612) 280-9333 vai dagdemandt@hotmail.com.

Draudzes biroja stundas

TREŠDIENĀS no 10:00 līdz 14:00

mācītājs Dāgs Demandts,
kasieris Visvaris Ģiga un darbvede Vija Treiberga.

Ja baznīcas durvis darba laikā ir slēgtas, lūdzu piezvaniet durvju zvanu (durvju labajā pusē augšējais zvans augšējam stāvam, apakšējais zvans lejasstāvam).

Pērminderu kalpošana

Svētdien, 1. jūlijā – V. Sviķis, L. Dingley.
Svētdien, 8. jūlijā – A. Vīksniņš, V. Konters.
Svētdien, 15. jūlijā – A. Roethler, V. Sviķis.
Svētdien, 22. jūlijā – L. Dingley, S. Straumane.
Svētdien, 29. jūlijā – A. Roethler, V. Sviķis.

Un, redzi, kāds likuma zinātājs piecēlās un sāka viņu pārbaudīt, sacīdams: “Skolotāj, kas man jādara, lai iemantotu mūžīgo dzīvību?” Viņš tam sacīja: “Kā ir bauslībā rakstīts? Kā tu tur lasi?” Tas atbildēja: “Mīli Kungu, savu Dievu, no visas savas sirds un no visas savas dvēseles, un ar visu savu spēku, un ar visu savu prātu un savu tuvāko kā sevi pašu.” Viņš tam sacīja: “Tu pareizi esi atbildējis. Dari to un tu dzīvosi.” Bet viņš, gribēdams attaisnoties, Jēzum jautāja: “Un kurš ir mans tuvākais?” Jēzus atbildēja, stāstīdams: “Kāds vīrs bija ceļā no Jeruzālemes uz Jēriku, un viņš krita laupītāju rokās. Tie, viņu aplaupījuši un sasituši, atstāja pusmirušu guļam un aizgāja. Gadījās, kāds priesteris gāja pa to pašu ceļu un viņu ieraudzīja, bet pagāja garām. Tāpat arī kāds levīts, tajā vietā atnācis, viņu ieraudzīja, bet pagāja garām. Bet kāds samarietis, savu ceļu iedams, nonāca pie viņa, un, viņu redzot, sirds tam iežēlojās. Pienācis klāt, viņš pārsēja viņa brūces, uzliedams eļļu un vīnu; un, uzcēlis viņu uz savu lopu, aizveda to uz viesnīcu un aprūpēja. Otrā rītā, izvilcis divus denārijus, viņš iedeva tos viesnīcniekam un sacīja: aprūpē viņu, un, ja tu vairāk iztērēsi, atnācis es tev atdošu. Kurš no šiem trim tev šķiet tuvākais bijis tam, kas krita laupītāju rokās?” Viņš sacīja: “Tas, kas parādīja viņam žēlsirdību.” Un Jēzus viņam sacīja: “Ej un dari arī tāpat!”

Lūkas evaņģēlijs 10:25-37

Mācītāja Dāga Demandta sprediķis 2018. gada 17. jūnijā

Won't you be my neighbor?

Ir interesanti, ka pēdējā laikā presē esam daudz dzirdējuši Bībeles citātus. Tas ir bēdīgi un arī priecīgi. “Kāpēc tā,” jūs jautājat? Bībele tiek citēta sakarā ar ģimeņu dalīšanu pie ASV/Meksikas robežas. Bēdīgi, ka Bībeles panti tiek uztverti ārpus konteksta ar mēģinājumu atbalstīt šo šausmīgo praksi, un labi, jo sabiedrībā sāk runāt par kristiešu vērtībām un Svētajiem rakstiem. Šādā sakarā man nācās domāt par vienu programmu, kuru skatījos agrā bērnībā – “Mister Rogers' Neighborhood”. Pašlaik arī kinoteātros ir iznākusi viena dokumentāla filma par Fred Rogers, programmas galveno aktieri.

Vai atceraties, kā sākās katra sērija (episode)? Ar dziesmu “Won't you be my neighbor?” Šī dziesma skan katras sērijas sākumā šai populārajai bērnu programmai, kura tika raidīta PBS kanālā no 1968. g. līdz 2001. g.

Daži no Fred Rogers citātiem, kas attiecas uz dzīvi:

- “Children have very deep feelings, just the way everybody does.”
- “Love is at the root of everything – all learning, all relationships. Love, or the lack of it.”
- “The greatest thing that we can do is to help somebody know that they're loved and capable of loving.”
- “‘Won't you be my neighbor?’ Well, I suppose it's an invitation. It's an invitation for somebody to be close to you.”

Programmā Fred Rogers mums vēstīja kaut ko svarīgu. Viņš runāja par tādiem svarīgiem tematiem kā nāve, šķiršanās un rase. Vienā 1969. g. sērijā Fred Rogers lika savas kājas vienā bērnu baseinā kopā ar vienu melnu aktieri Francois Clemmons. Šis tajā laikā bija kaut kas, ko nedarīja un nerādīja televizorā. Radikāls paziņojums.

Fred Rogers nebija tikai mīļš cilvēks, kurš vēlējās mācīt labas vērtības, viņš arī bija Presbyterian mācītājs. Viņš vadīja baznīcas ģimenes kalpošanas nozari. Tā viņu uzaicināja baznīcas vadība un PBS, lai uzsāktu pazīstamo bērnu programmu “Mister Rogers' Neighborhood.” Šī programma bija izglītojoša, izklaidējoša un arī garīga, tā bija Fred Rogers kalpošana. Šajā programmā mēs redzējam Jēzus vīziju par mūsu tuvāko.

Ir grūti saredzēt, kā šī Jēzus vēsts “mīlēt savu tuvāko” darbojas mūsu dzīvēs, līdz mēs redzam piemēru, ko Fred Rogers mums sniedz. Viņš mums atgādina, ka vienkārša mīlestība un cieņa var mainīt rajonus, kuros dzīvojam, un pasauli.

Lūkas ev. 10. nodaļā Jēzus stāsta pazīstamo līdztību par labo samarieti. Viens advokāts izaicina Jēzu un jautā: “Un kurš ir mans tuvākais?” Jēzus atbild šim jautājumam ar brīnišķīgu stāstu, kas aicina mums šķērsot robežas, vienmēr nesekot citiem un piedāvāt šo bezrobežu mīlestību, kas tiek mums dota no augšienes.

Baznīcā mēs saprotam, ka visi ir mūsu tuvākie. Angļu tulkojumā vārdam “tuvākais” lieto vārdu “Neighbor”. Kas tad ir šis tuvākais vai kaimiņš? Luterāņu mācītājs un teologs Dietrich Bonhoeffer raksta: “According to Christ, any other man irrespective of nation or religion with whom we live or whom we chance to meet.”

Ir tiešām grūti dzīvot šādā veidā. Mūsu pasaule ir pilna ar naidu un aizspriedumiem. Mūsu pasaulē, pie robežām, mūsu pilsētās, pat mūsu ģimenēs ir tik ļoti daudz konfliktu. Jēzus vēsts izklausās nereāla, kaut gan mēs vēlamies, lai tā būtu patiesība. Tad mēs satiekam kādu kā Mr. Rogers, kurš mums atgādina vienkārši mīlēt. Vairākumam no mums nav šādas platformas kā televizora, lai aizsniegt tūkstošiem cilvēku, tomēr mēs varam mīlēt savu tuvāko kā sevi pašu, veidot pasauli, kurā mēs, visi, esam patiesi tuvinieki un kaimiņi. Āmen

Redzi, es tavā priekšā esmu devis atvērtas durvis, ko neviens nevar aizslēgt. Tev ir maz spēka, un tomēr Manu mācību tu esi turējis un neesi aizliedzis Manu vārdu. Atklāsmes grāmata 3:8

Atvērtās durvis **Archibīskaps Arnolds Lūsis**

Kad, Otrajam pasaules karam beidzoties, mēs, no tēvzemes aizgājušie bēgļi, izklīdām svešumā, neviens no mums īsteni nezināja, kā svešuma robežās veidosies mūsu dzīve. Bet Dievs mums bija atvēris daudzas durvis. Mums, kas bijām izkļuvuši brīvībā, Dievs bija devis daudzas iespējas izveidot savu nākotni. Un mēs steidzāmies tās izmantot. Mēs dibinājām latviešu draudzes, skolas, organizācijas, un to visu darījām, lai mūsu tauta un mūsu baznīca neiekļūtu asimilācijas apkampienos, lai mēs paši un mūsu bērni varētu Dievu lūgt un Dieva dziesmas dziedāt tai valodā, ko Dievs mūsu tautai tālos aizmūžos iemācījis.

Tā mūsu evaņģēliski luteriskā baznīca kļuva par svešumā izklīdušo latviešu lielāko vienotāju, un vēl šodien baznīcas vieta mūsu kopības saglabāšanā ir neaizstājama. Mums, tāpat kā apokalipsē minētajai Filadelfijas draudzei, salīdzinot ar patvēruma zemju lielajām baznīcām, "ir maz spēka", un tomēr mēs esam "turējuši mācību" un neesam aizlieguši Dieva vārdu.

Kā veidosies mūsu, trimdā uzceltās, latviešu luterāņu baznīcas rītdiena?

Neesmu pravietis un nevaru ieskatīties nākotnē, bet es zinu, ka arī nākotnē Dievs neaizslēgs durvis tiem, kas ar Viņa vārdiem un ar Jēzus Kristus evaņģēliju gribēs kalpot savai tautai un saviem brāļiem un māsām. Protams, mums būs daudz problēmu. Tas radīs nožēlojamā kārtā daudzus trimdinieku atsvešināšanos no baznīcas, ko varētu apzīmēt par vienaldzības grēku. Mums, kas ar savām acīm esam redzējuši bezdievīgu ideoloģiju atnestu postu un varmācību, ko dzemdē Dieva noliedzēju mācības, visiem vajadzētu būt dedzīgiem baznīcas atbalstītājiem, jo tur, kur tauta iet kopā ar baznīcu, un baznīca ar tautu (atcerēsimies nesenos notikumus Polijā), tautā raisās garīgi spēki, ko nevar salauzt, ko nevar iznīcināt. Diemžēl daudzi latviešu trimdinieki to vēl nav atskārtuši. Ja tas tā turpināsies, tad mūsu draudžu locekļu skaits jūtami samazināsies jau tuvāko pārdesmit gadu laikā, jo bērni parasti mācās staigāt vecāku pēdās, un, ja tās neved uz dievnamu, tad arī bērni šai ceļā nestaigās.

Asimilācijas apkampienos mums draud arī citas briesmas. Un, proti, mūsu jaunatne sāk aizmirst latviešu valodu. Un, valodu pazaudējot, šie jaunie cilvēki pazūd arī mūsu draudzēm, pazūd mūsu baznīcai ... jā, liekas, pazūd baznīcai vispār, jo kristiešu garīgo kopību vairs nemeklē. Mēģinājums šos jaunus latviešus, kas parasti sava mūža ceļa līdzgājēju izvēlas no svešautiešiem, mūsu draudzēs iesaistīt ar angļu vai citas svešvalodas dievkalpojumiem – līdz šim ir bijis nesekmīgs un, liekas, tā tas būs arī nākotnē. Tādi dievkalpojumi vairāk liecina par piekāpību asimilācijas priekšā, nekā par izteiktu vēlēšanos saglabāt luterāņu baznīcas jau Mārtiņa Lutera laikā iesākto un izcīnīto tiesību Dieva vārdus sludināt tautas valodā, veidojot luterāņu baznīcu par tautas baznīcu vārda būtiskā nozīmē. Ja mēs no šīs sūtības gribam atsacīties, neraugoties uz dažādām grūtībām un problēmām, ko rada jauktās laulības un vecāku kūtrums saviem bērniem iemācīt latviešu valodu, tad rodas jautājums, vai mēs paši neaizslēdzam tās durvis, ko Dievs pats mums atvēris. Valodas saglabāšana nav nacionāls šovinisms. Valodas saglabāšana nav arī nacionālisma pacelšana pāri Kristus evaņģēlija atziņām un patiesībām. Valoda palīdz katrai Dieva radītai tautai dzīvot. Valoda pasargā Dieva radītu tautu no bojā iešanas.

Vēl viena atziņa mums jāpatur prātā, par mūsu, luterāņu, baznīcas nākotni domājot. Un tā ir problēma par to mācību saglabāšanu, uz kuŗu pamatiem ir veidojusies un pastāvējusi evaņģēliski luteriskā baznīca. Šo mācību pamatā atrodas Mārtiņa Lutera definētās atziņas: Sola fide, sola Scriptura, sola gratia. Šīs atziņas mums jāpaglabā, ja mēs arī nākotnē gribam palikt par evaņģēliski luterisko baznīcu. Protams, mums nav jākultivē kaut kāds konfesionāls narcisisms. Mums nav jāveicina tāda amfibiska dalīšanās, kāda, piemēram, ir sadrupinājusi un sašķēlusi arī pašu luterāņu baznīcu Amerikas Savienotajās Valstīs. Bet no paaudzes uz paaudzi mums jānodod tās atziņas, kas ticības degsmē lika liesmot lielā reformatora Mārtiņa Lutera un viņa domu biedru sirdīm, kas Luteram Vormsā lika teikt: "Te es stāvu ... un citādi es nevaru!"

Vai mūsu baznīca pastāvēs? Tas ir atkarīgs no Dieva labestības un no mūsu pašu nostājas. Dievs mums ir devis atvērtas durvis. Neaizslēgsim mēs paši šīs durvis ar sava kūtruma un vienaldzības sarūsējušo atslēgu! Āmen.

Evaņģēliski luteriskās baznīcas sākumi un nostiprināšanās Latvijā, Edgars Ķiploks Raksts ņemts no krājuma “Ticības spēkā”, LELBA apgāds, 1883

Kristietība mūsu zemē ienāca vēlu, kad skandināvu tautas otrpus Baltijas jūras bija jau kristiānizētas un arī mūsu slāvu kaimiņi austrumos bija pieņēmuši kristīgo ticību tā misijas darba rezultātā, kas bija izgājis no Bizantijas. Toties reformācija izplatījās mūsu zemē ļoti ātri. Jau 1521. gadā Rīgā sprediķoja evaņģēliskā garā, un gadu vēlāk Rīgas pilsētas rātes rakstvedis rakstīja Luteram par notikušajām pārmaiņām.

Vācijā šīs pārmaiņas izraisīja Lutera protests pret atlaižu tirdzniecību. Atlaides izplatīja arī mūsu zemē pāvesta iecelta komisāra vadībā, bet iebildumi neradās. Puse no ienākumiem mūsu zemē aizgāja uz Romu Sv. Pēterā baznīcas celšanai, otra puse palika cīņai pret krievu iebrucējiem. Vispār katoļu baznīcas stāvoklis Livonijā 16. g. s. sākumā bija stiprs. Tur nebija radušās hairētiskas kustības vai arī baznīcas dzīves atklāti kritiķi. Kamēr Polijā un Lietuvā patvērumu meklēja vajātie husisti un tur turpināja savu darbību, tikmēr mūsu zemē zināms tikai viens šāds bēglis (*Rutze*, arī *Rus*), par viņa darbību nekas nav zināms. Lielo reformkoncīlu ierosmē pati katoļu baznīca bija spriedusi savos provinces koncīlos, kā novērst trūkumus (pavairot garīdznieku skaitu, pacelt viņu izglītības līmeni, veicināt vietējo valodu mācīšanos, novērst celibāta pārkāpumus u. tml.).

Reformācija mūsu zemē radās no jauniem ticības meklējumiem humānisma garā. Celmlauzis te bija jau pavecāks katoļu priesteris Andrejs Knopkens (*Knöpkeno*, arī *Knöpgen*). Viņš bija dzimis ap 1468. gadu Brandenburgā, netālu no Kistrīnas pilsētas, bija bijis priesteris vairākās vietās Pomerānijā, papildinājies izglītībā, studēdams Ingolštātē un, iespējams, arī Frankfurtē pie Oderas, iepazinies ar un tad pievērsies humānisma idejām Roterdamas Erasma garā, īpaši strādādams Treptovas pilsētas skolā, kur par vadītāju bija Johans Būgenhagens (*Bugenhagen*), vēlākais Lutera darba biedrs Vitenbergā.

1517. g. Knopkens ieradās Rīgā, kur viņa brālis Jēkabs bija kļuvis domkapitula loceklis un Pēterā baznīcas plebāns. Knopkens tā paša gada 20. oktobrī iestājies krāvēju (*Losträger*) brālībā un kļuvis tās meses priesteris un Pēterā baznīcas vikārs. Šī brālība, kā zināms, apvienoja galvenā kārtā latviešus.

No Rīgas Knopkens rakstījis Erasmam. Viņa vēstules nav uzglabājušās, bet no Erasma pavēlu (1520. g. 31. dec.) sūtītās atbildes redzams, ka Knopkenu nodarbinājis jautājums par patiesas svētlaimības iegūšanu – oficiālā baznīcas mācība viņu nav apmierinājusi.

1519. g. Knopkens atgriežas Treptovā un kļūst par Būgenhāgena palīgu pilsētas skolā. Šai laikā viņš iepazīstas ar Lutera un Melanchtona rakstiem. Kad Būgenhāgens 1521. g. pārceļas uz Vitenbergu, Knopkens īsu laiku kļūst par skolas priekšnieku. Tā paša gada vasarā viņš atgriežas Rīgā līdz ar Melanchtona ieteikšanas vēstuli, ko, liekas, būs sagādājis Būgenhāgens. Knopkens atgūst savus agrākos amatus un bez tam vēl kļūst par vienu no sešiem Melngalvju altāra priesteriem Pēterā baznīcā.

Apmēram tai pašā laikā, kad Knopkens atsāka sprediķot Pēterā baznīcā, Rīgas virsbīskaps Jaspers Linde saaicināja pārējos zemes bīskapus (Tērbatas, Sāmsalas un Kurzemes) līdz ar viņu domkungiem savā pilī Raunā. Sanāksmes dienas kārtas beigās bija arī jautājums par Lutera. Nolēma, ka bīskapi pēc atgriešanās savās diocēzēs pie savām katedrālēm sapulcinās tautu un, vai nu paši, vai viņu pilnvarotie nolasīs bullu par Lutera uzliktajiem baznīcas lāstiem.

Nav zināms, vai tas darīts arī Rīgā. Praktiski šādai paziņošanai tur nebija nekādas nozīmes, jo Knopkens netraucēti sprediķoja tālāk, privātās mājās skaidroja Romiešu vēstuli un 1522. g. 12. jūnijā Pēterā baznīcā disputēja ar franciskāņu mūkiem par šo reformācijas atziņām nozīmīgo vēstuli. (Divus gadus vēlāk Knopkenu Romiešu vēstules komentārs iespiests četros izdevumos Vitenbergā ar Būgenhāgena priekšvārdiem).

Knopkena panākumi nav izskaidrojami ar viņa paša spējām vien. Jāatceras, ka visā Vācijā un ārpus tās Lutera raksti un drošā uzstāšanās aizrāva ļaužu masas. Tā tas bija noticis arī Rīgā. Kā ostas pilsētai tai bija dzīva satiksme ar ārpasauli. Tādējādi Lutera līdzinājis ceļu reformācijai, arī pašam klāt neesot.

Knopkens darbojās pastāvīgi, bez tieša sakara ar Lutera – viņš nekad nav ticies vai sarakstījis ar Lutera. Sakarus ar Lutera uzņēma laicīga persona, Rīgas pilsētas rātes rakstvedis Johans Lōmillers (*Lohmüller*).

Kamēr Knopkens bija idejisks evaņģēlija sludinātājs, Lōmillers parāda sevi kā politiķi un diplomātu. Viņš dzimis Dancigā, studējis Krakovā, pieslēgts humānistiem. Karjeru Rīgā viņš iesāk 1517. g. kā virsbīskapa sekretārs, kopš 1520. g. ir arī rātes dienestā. Jāpieņem, ka viņš tuvu sadarbojies ar Knopkenu, jo, rakstīdams Lutera 1522. g. 20. augustā, viņš Knopkenu paslavē kā “taisnīgu vīru, caur un cauri kristietī, izraudzītu evaņģēlijam”. Lutera viņš raksta gan Livonijas baznīcas vārdā, bet, bez kādām pilnvarām. Iemesls: modināt Lutera interesi par tālo zemi. Nav cerību Lutera pašu šeit redzēt, bet viņš varētu sūtīt kādu rakstisku sveicienu. Tāda vēstule no ievērojama vīra varētu būt noderīga reformācijas gaitai.

Lutera atbildēja tikai pēc gada. Viņa vēstule pēc formas un satura ir paulīniska. Jau pats sākums: “Izredzētajiem, mīļajiem Dieva draugiem, visiem kristīgiem cilvēkiem Rīgā, Rēvelē un Tērbatā, Livonijā maniem mīļajiem draugiem un brāļiem Kristū, Mārtiņš Lutera, mācītājs Vitenbergā.” Vēstulē ir vairāki citāti no evaņģēliskai uztverei svarīgām Pāvila vēstulēm un tās saturs viscaur ir celmsmīgs, tāpēc noderīgs priekšā lasīšanai.

Baznīcas mēģinājums panākt Vormsas edikta izpildīšanu Livonijā beidzās bez panākumiem. Kā no Lutera biogrāfijas zinām, šo nuncijs Aleandera sastādīto aktu jaunievēlētais Romas valsts Vācu nācijas ķeizars Kārlis V parakstīja jau 1521. g. 26. maijā pēc Lutera izklaušināšanas Vormsā 18. aprīlī. Edikts izsludināja Lutera un viņa piekritējus ārpus likuma un aizliedza izplatīt viņu rakstus. Livonijas bīskapi bija arī ķeizara vasaļi un viņu pārstāvis Vormsā bija zvērējis jaunajam ķeizaram uzticību. Viņiem bija pienākums gādāt par ķeizara pavēles izpildīšanu. Kad gadu vēlāk Valmieras landtāgā (14. – 23. jūnijs) prelāti mēģināja panākt Lutera lāstu bullas iedzīvināšanu Livonijā, viņiem nebija panākumu. Ordeņa mestrs klusēja, bet pārējās kārtas deklarēja: “Cienījamai bruņniecībai un godājamām pilsētām par Dr. Mārtiņa Lutera lietu ir labs padoms un ieskats, lai tā šai zemē vispārīgi tik ilgi paliek neizšķirta un mierā, līdz ārzemēs Pāvesta Svētība, Ķeizarskā Majestāte, ķēniņi, kūrfirsti, firsti, prelāti un garīgie un laicīgie kungi, augstās skolas, mācītāji un izglītotie ļaudis lielā skaitā koncilā vai pa citiem lietderīgiem ceļiem un līdzekļiem izšķir un nosaka, kā pēc Dieva (taisnības) un tiesībām vajadzētu būt un palikt.”

Reformācijai labvēlīgs faktors bija Livonijas ordeņa valsts vājā politiskā iekārta. Proti, ordeņa valsts faktiski bija vāji saistīta piecu valstu federācija (ordeņa, Rīgas virsbīskapa, Rēveles-Tērbatas bīskapa, Sāmsalas bīskapa un Kurzemes bīskapa), kurā bez tam teikšana bija trim lielajām pilsētām (Rīgai, Rēvelei un Tērbatai). Šīs varas savā starpā cīnījās, brīžiem pat ar ieročiem. Arī ordeņa un bīskapu zemju apsaimniekotāji (bruņenieki), topošā muižnieku kārtā, centās iegūt lielāku neatkarību no saviem lēņu kungiem. Bruņenieki bija blakus ordenim, baznīcai un pilsētām ceturtā kārtā zemes pārvaldes saeimā – landtāgā. Katra kārtā izlemjamās lietas apsprieda atsevišķi. Lēmums ieguva spēku tikai tad, ja visām kārtām bija vienāds spriedums. Pilsētas un vasaļi atbalstīja reformāciju arī savu aprēķinu dēļ, proti, lai panāktu lielāku neatkarību no saviem lēņu kungiem. Tādēļ pāvesta lāstu bulla un ķeizara parakstītais Vormsas edikts Livonijā palika nereālizēti.

Reformācijas kustība dabūja jaunu spar, kad Rīgā 1522. g. septembra beigās ieradās Silvestrs Tegetmeijers (*Tegetmeyer*, arī *Tegelmeyer*), kārtot sava mirušā brāļa lietas. Viņš bija dzimis Hamburgā, studējis Rostokā, ieguvis maģistra gradu. Tāpat kā Knopkens, viņš kā kaplāns bija kalpojis katoļu baznīcā. 1521. g. viņš īsu laiku bija studiju nolūkā uzturējies Vitenbergā un klausījies Karlštatu

(Luters tai laikā uzturējās Vartburgā). Tegetmeijeru viņa laika biedri raksturo radikālāku un izdarīgāku nekā Knopkenu.

Rīgas pilsētas rāte, sazinājusies ar abām ģildēm, bet ignorējot virsbīskapu un domkapitulu, Pēterā baznīcas kaplānu Knopkenu ieceļ 1522. g. septembrī par archidiakonu. Šī iecelšana labi raksturo tā laika sajukušo stāvokli – vecās baznīcas hierarchija pastāv, nekā jauns nav organizēts, vecās baznīcas mācītāji sludina pavisam citu jaunu mācību. Arī Tegetmeijeru rāte līdzīgā veidā un amatā saista Jēkaba baznīcā (pirmais sprediķis 1522. g. 30. nov.).

Rīgai radās sabiedrotie – Rēveles un Tērbatas pilsētas, kur 1523. g. atvasarā rodas evaņģēliski sludinātāji. Vēl radikālāku garu ienes no Vācijas tai laikā iebrukušais kažocnieks Melchior Hofmanis (*Hofmann*), cilvēks bez teoloģiskas izglītības, bet aizrautīgs runātājs, īpaši tautai. Vispirms viņš sāk sludināt Valmierā, tur apcietināts, vēlāk darbojies Igaunijā, no turienes izraidīts. Pēc tam pievērsies atkalkristītājiem, vajāts, pēdējos desmit mūža gadus vārdzis cietumos un tur arī miris 1544. g. Štrāsburgā.

Katoļu baznīcas reakcija uz notikumiem Rīgā bija vāja. Virsbīskaps Jaspers Linde bija vecs vīrs, bez tam savos spēka gados pats bija saskatījis savā baznīcā trūkumus un tādēļ varēja būt pret reformācijas gaitu iecietīgs. Prelāti vēlējās viņam palīgu (koadjutoru) un par tādu 1523. g. izvirzīja enerģisko Rēveles un Tērbatas bīskapu Jāni Blankenfeldu (*Blankenfeld*), veiklu diplomātu ar labiem sakariem Romā. Linde nomira 1524. g. 24. jūnijā un Blankenfelds stājās viņa vietā.

Reformācijas gaitai stingrāko pretestību izrādīja franciskāņi. Blankenfelda ierosināti, tie slepeni sūtīja divus mūkus Antoniju Bomhovertu (*Bomhower*) un Burkhardu Valdisu (*Waldis*) uz Romu. Bet viņiem nebija panākumu. Kad viņi ieradās Romā, pāvests Hadriāns bija miris. Atceļā tie piedalījās valsts saeimā Nirnbergā. Jaunais pāvests nespēja sniegt efektīvu palīdzību, jo līdzīgas grūtības baznīcai bija visur. Franciskāņu misija panāca pretējo. Rīgā bija notverta Bomhoverta no Romas rakstītā vēstule, tā rīdziniekus sanikvoja. Tie uzbruka franciskāņu klosterim un 1524. g. 10. martā melngalvju jaunākā paaudze ielauzās Pēterā baznīcā. Sākumā bija paredzēts, ka melngalvi novāks tikai savus daudzus altārus. Bet iebrukums izvērtās par īstu "bilžu grautiņu", kādi bija notikuši jau Vācijā. Nākošā dienā grautiņi atkātojās, skaņot arī Jēkaba baznīcu (augustā arī Doma baznīcu). Pilsētas vadība centās pievērst un uzglabāt vērtīgākos sudraba priekšmetus. Kā visur citur, tā arī Rīgā šais grautiņos gāja bojā daudz vēsturisku un māksliniecisku vērtību, īpaši cieta Doma baznīca. Aprīļa sākumā, sniegpuutenī, izraidīja no pilsētas franciskāņus, dominikāņus un vecās ticības priesterus. Tie patvērās ārpus pilsētas klosteros, īpaši Limbažos un Koknesē. Uzbrukumu bija piedzīvojuši franciskāņi jau pirms tam Aizputē.

Sakarā ar šiem notikumiem Rīgas pilsētā bija beigusies eksistēt organizētā katoļu baznīca. 24. martā radās "kopīgā kase" ("*Gemeinen Kasten*") nabagu apgādei ar septiņiem locekļiem, ik pa diviem sūtīja rāte, Lielā un Mazā Ģilde, septītais bija Jēkabs Celle, latviešu krāvēju brālības pārstāvis. (Daudziem notikumiem reformācijas gaitā Rīgā ir paralēles ar Vāciju: arī Luters pirms aizbraukšanas uz Vormsu 1521. g. bija sastādījis "*Ordnung des gemeinen Beutels*". Šī "kopīgā kase" ir pirmā luteriskās baznīcas organizācija mūsu zemē.

Jūnija mēnesī Rīgā atgriezās Bomhovērs un Valdiss. Abus apcietināja. Valdiss drīz vien pievērsās jaunajai kustībai. Viņš tomēr neuzņēmās garīgu darbu, bet pelnījās kā alvas lējējs. Valdiss pazīstams arī kā rakstnieks. Viņa evaņģēliskā garā sarakstīto lugu pantos "Pazudušais dēls" izrādīja vastlāvī 1527. gadā. Tā bija pirmā teātra izrāde Rīgā.

Reformācijas sākumi un panākumi bija tikai trīs lielākās Livonijas pilsētās – Rīgā, Rēvelē un Tērbatā. Lai reformācijai būtu stiprāks pamats, bija nepieciešams iegūt arī pārējās zemes kārtas. Savā pusē dabūt baznīcas vadītājas personas nebija izdevies. (Zīmīgi, ka Lōmillers no Rīgas rātes puses bija

atbalstījis Blankenfelda izraudzīšanu par koadjutoru virsbīskapam Lindem; aprēķins bija izrādījies nepareizs – Blankenfelds bija noteikts vecās iekārtas dedzīgs aizstāvis).

Cerība iegūt reformācijas pusē ordeni radās, kad 1525. g. 10. aprīlī Vācu ordeņa virsmestrs Albrechts Brandenburgs pārgāja luterāņu ticībā un ordeņa valsti pārvērta par Prūsijas hercogisti Polijas protektorātā. Atkal Lōmillers un Albrehta uzticības personas nopūlējās ieinteresēt Livonijas ordeņa mestru Pletenbergu uz līdzīgu rīcību, bet bez panākumiem.

Pilsētām neveicās arī landtāgā Valmierā 1525. gadā. Gan landtāga laikā tur enerģiski sprediķoja Tegetmeijers, bet ordenis un bruņinieki bija rezervēti. Iemesls droši vien bija tā paša gada pavasarī Vācijā notikusī zemnieku sacelšanās. Ordenim un vasaļiem varēja būt bailes, ka līdzīgi notikumi varētu rasties arī latviešu un igauņu zemniekos. Landtāgs tādēļ nolēma: “Pirms koncila šai zemē neatļaut un nepieciest nekādas sacelšanās un jauninājumus, lai mēs nenošķirtos no Vācu nācijas Svētās Romas valsts, ķeizarskāmajā majestātes, kristīgajiem ķēniņiem, kūrfirstiem, firstiem un kārtām.”

Baidīdamies, ka Rīga varētu saistīties ar Prūsiju, ordeņa mestrs Pletenbergs tomēr tuvinājās pilsētām. Rīga bija noraidījusi priekšlikumu zvērēt uzticību jaunajam virsbīskapam. To pilsētai pienācās darīt pēc 1452. g. Salaspilī noslēgtā līgumā. Pilsēta bija ar mieru atzīt ordeni par savu vienīgo augstāko kungu. Šo piedāvājumu Pletenbergs pieņēma un savukārt pilsētai garantēja tiesību “palikt pie Dieva vārda un Viņa svētā evaņģēlija, kas skaidri un gaiši sludināms un klausāms pilsētā un tās apkārtnes piederumos.”

Blankenfelds piedzīvoja vēl otru zaudējumu. Pēc Pletenberga ierosinājuma viņu apcietināja bīskapa pilī Raunā 1525. g. 22. decembrī, apvainojot slepenās sarunās ar krieviem. Blankenfeldam tomēr izdevās attaisnoties nākošajā landtāgā 1526. g. martā. Pletenbergs arī panāca, ka sekojošā landtāgā (15. jūlijā) prelāti zvērēja viņam uzticību. Ordenis bija kļuvis par vienīgo politisko varu Livonijā. Pletenbergs pats tomēr palika katolis un tāds arī nomira.

Ar Pletenberga Rīgas pilsētai piešķirtajām tiesībām pirmais posms reformācijas vēsturē mūsu zemē noslēdzās. Nākamajos gadu desmitos turpinājās ordeņa un virsbīskapa cīņa pēc varas, un virsbīskaps mēģināja atgūt zaudēto stāvokli Rīgā. Blankenfelds meklēja palīdzību pie pāvesta un ķeizara. Romā nekā nepanācis, viņš nomira sērgā (nozāļots?) 1527. g. Torkemadas pilsētā, Spānijā, būdams ceļā pie ķeizara.

Lai saglabātu bīskapiju kā politiski neatkarīgu valsti, Blankenfelds bija atzinis, ka virsbīskapa amatā būtu jāieinteresē personas no valdītājiem galmiem. Katoļu baznīcā laicīgu personu iecelšana par virsbīskapiem, samaksājot attiecīgu summu, nebija nekas neparasts. Blankenfelds pats bija bijis starpnieks šādā darījumā, lai Albrechts Brandenburgs kļūtu Maincas un Magdeburgas virsbīskaps. Arī Blankenfelds pats nebija garīdznieks, bet jurists.

Par Blankenfelda pēcnācēju domkapituls tomēr izraudzīja savu locekli Tomu Šeningu (*Schöning*), dzimušu rīdzinieku. Šenings, sekodams Blankenfelda padomam, sev par koadjutoru un pēcnieku pieņēma ar vairākiem Eiropas galmiem radniecībā esošo markgrāfu Vilhelmu Brandenburgu. Šenings nomira 1539. g.

Vilhelms Brandenburgs loloja cerības no virsbīskapijas izveidot hercogisti. Viņš par koadjutoru pieņēma tādu pašu dižciltīgu, proti, luterticīgo (!) Meklenburgas hercoga Albrehta VII dēlu Kristapu, cerēdams uz politisku palīdzību no ārienes. Ordeņa reakcija bija īsa un ātra. Ordenis abus sagūstīja 1557. g. un, tikai ar Polijas karaļa Sigismunda Augusta iejaukšanos, abus apcietinātos atbrīvoja.

Raksta turpinājums sekos nākamajā Svētrīta Zvanu izdevumā.

LATVIAN EVANGELICAL LUTHERAN CHURCH IN AMERICA

June 18, 2018

The Latvian Evangelical Lutheran Church in America (LELCA) and its congregations across the U.S. are appalled by the fact that 2,000 + children have been separated from their families at the US-Mexican border under the US governments “zero tolerance” policy. This policy leads to children being separated from parents caught illegally crossing the border.

Members of our congregations arrived from Latvia in the US after WWII as immigrants, seeking the freedom and refuge that the United States promised. The separation of children from their families offers no promise of freedom or refuge.

Tearing children away from their parents who have made an incredibly dangerous journey in the hope of freedom is very cruel and traumatic to these families. LELCA expresses its deepest concern about this inhumane practice and urges the Justice Department to stop this policy of separating families.

Let us remember the words of Paul in the letter to the Romans: “Love your neighbor as yourself. Love does no harm to a neighbor. Therefore love is the fulfillment of the law.”
Romans 13:9-10

In God’s love we join with all of our Latvian Lutheran congregations around the world to pray for the children and families who are suffering under this policy.

Rev. Gunars Lazdins
President

Lauma Zusevics
+ Archbishop
Latvian Evangelical Lutheran Church Abroad

Rev. Dag Demandt
Director of Communications

DRAUDZES DZĪVE

Padomes sēde jūnijā

Skumjas ziņas jūnija sēdē bija tās, ka šovasar nenotiks Ace in the City plānotā dienas nometne mūsu baznīcas telpās. Maz skolnieku bija pieteikušies. Ace in the City nākamvasar atkal mēģinās rīkot šādu nometni.

Ilggadējais draudzes loceklis, pērminderis un pērminderu vadītājs, kora dalībnieks, Daugavas Vanagu Minesotā priekšnieks, latviešu skolas skolotājs, skautu vadītājs un padomes loceklis Ģirts Jātnieks pārcelsies uz jaunu dzīvesvietu Ņūdžersijā, lai būtu tuvāk dēlam.

Padome vēlas svinīgi atvadīties no Ģirta 12. augusta sadraudzības stundā.

Archivārs Laimonis Sproģis, atstāstīdams, ko uzzinājis savās sarunās ar dievkalpojuma apmeklētājiem, lūdza padomi atkal pārdomāt iespējamo dievkalpojuma sākšanās laiku. Garīgo lietu grupai tika uzdots risināt šo ieteikumu. Iespējas būtu sekojošas:

- Nemainīt neko un atstāt 10:00/11:00, kā ir pašreiz
- Mainīt datumu, kad pārejam no 10 uz 11
- Mainīt laiku uz 10:00 visu gadu
- Mainīt laiku uz 11:00 visu gadu
- Mainīt laiku uz 10:30 visu gadu

Milvoku Svētās Trīsvienības draudzes ilggadējā mācītāja, bijusī Vidienes apgabala prāveste un Latviešu evaņģēliski luteriskās baznīcas Amerikā (LELBA) priekšiece, tagadējā Latvijas evaņģēliski luteriskās baznīcas ārpus Latvijas (LELBĀL) archibīskape Lauma Zušēvica ir paziņojusi, ka viņa pilnībā nodosies archibīskapes amatam. LELBĀL darbs ir liels izaicinājums, un visa uzmanība tiks veltīta tam. Milvoku draudze ir jauna gana meklējumos. Mūsu draudzes mācītājs nedomā pāriet uz darbu Milvokos.

Draudzes mācītājs Dāgs Demandts ziņoja, ka Garezera padome ir atlikusi maiņas savā satversmē, kas saistās ar vārdu "God", uz vienu gadu.

Nākošā padomes sēde notiks mēneša otrajā otrdienā, 10. jūlijā, pulksten 19:00.

Svētrīta Zvanu redakcija

Dāmu saimes ziņas

Jūnija un jūlija mēnesī pie galdiņa kalpoja Inta Grāvīte, Rita Drone, Antra Pakalna, Aija Vikmane. Ziedus uz altāra lika Guna Kalmīte Skujiņa ar ģimeni, Rita Drone, Nancy + Kristin Neiberģs, dāmu saime. Par sadraudzību rūpējās Dzintra Prīlapa, Skaidrīte Dombrovska, Antra Pakalna, Aira Brace, Ilze Grotāne, Aija Vikmane, Aina Rozenberga, dāmu saime, māc. Dāgs ar ģimeni (BBQ).

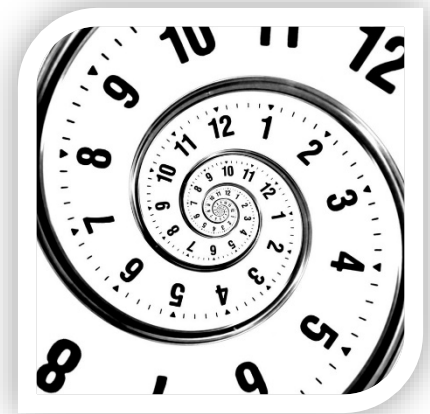
Pa vasaru sadraudzības stundas galds būs vienkāršāks – sula, kafija un cepumi.

Ja varat palīdzēt sadraudzības stundā vai ziedot produktus, lūdzu sazināties ar jūlija/augusta/septembra mēneša darba grupas vadītāju Irēni Rudzīti: 612-781-9912.

Ja vēlaties likt ziedus uz altāra, zvaniet Laimai Dingley (612-866-3235) vai Selgai Pētersonei (651-484-6046).

Lasīšanas pulciņš

Lasīšanas pulciņš pa vasaru lasa Ingas Ābeles grāmatu "Klūgu mūks". Šo grāmatu pārrunāsim trešdien, 26. septembrī, plkst. 10:00 baznīcas lejas telpās. Visi mīļi aicināti!

Mācītāja Dāga Demandta ziņojums 12. jūnija padomes sēdē

Kopš pēdējās sēdes

- Esmu novadījis 5 dievkalpojumus, veicis apciemojumus, mācījis ticības mācību, vadījis Bībeles stundas, kā arī piedalījies nozaru sēdēs.
- 19. maijā novadīju lūgšanu latviešu skolas gada noslēgumā.
- 26. maijā mūsu baznīcā salaulāju Dane Plifku (Sandras Ozoliņas dēls) ar Brielle Westholter. Laulībās piedalījās 180 viesi, āra temperatūra 96 grādi.
- 2. jūnijā nokristīju Beatrix Līgu Skujiņu mūsu baznīcā.
- 6. jūnijā notika satikšanās ar Latvijas Universitātes Teoloģijas fakultātes dekāni Daci Balodi, baudījām amerikāņu stila vakariņas, kā arī Dace Balode novadīja svētbrīdi. Aicinājumam ziedot Teoloģijas fakultātei draudzes padome ir atvēlējusi \$1,000 (\$500 ienāca no mūsu draudzes locekļu ziedojumiem un \$500 nāca no māc. M. K. Gulbja fonda).
- 10. jūnijā notika ikgadējais, kopējais baltiešu aizvesto piemiņas dievkalpojums, kurš izdevās ļoti svētīgi un bija labi apmeklēts. Piedalījās 84 dievlūdzejī.
- Ace in the City vasaras nometnes, kuras bija plānots noturēt mūsu baznīcā, ir bijušas atceltas bērnu zemās pieteikšanās dēļ.
- Ace in the City aicina atkal mūsu draudzi piedalīties mugursomu akcijā jūlija mēnesī. Pagājušā gadā mums ienāca 56 mugursomas.
- Kā arī zināt, LELBĀL ir iebilduši pret LELB likumu, kas tiek virzīts uz priekšu Saeimā. Ir vajadzīgs atbalsts Misijas fondam aizstāvēt LELBĀL viedokli. Šim mērķim draudzes padome nolēma ziedot \$2,000.

Skats uz priekšu

- Svētdien, 1. jūlijā, plkst. 11:00 – Svētbrīdis mācītāja Dāga, Edijas, Roberta un Harija mājas dārzā, atzīmējot ASV un Kanādas neatkarības dienas (3109 41st Ave S, Minneapolis, MN 55406). Sekos sadraudzība un BBQ. Līdzī nemsim groziņus. Visi mīļi aicināti!
- No 23. jūlija līdz 5. augustam mācīšu ticības mācību Kursā.
- Latvijas simtgades ietvaros sadraudzības stundās draudze plāno rīkot vēl 2 stāstījumus par Latvijas pilsētām, novadiem un baznīcām. Kā piemēram, par Malēniju, Sēliju utt., kur cilvēki, kuri ir dzimuši vai izcēlušies no šīm vietām, sagatavotu prezentācijas. Prezentācija par Jelgavu notika 4. martā.
- Šajā gadā, kā zināt, Latvija svin savu simtgadi, 18. novembris iekrīt tieši svētdienā. Simtgades komiteja plāno varonīgu pasākumu Landmark centrā St. Paulā. Doma būtu noturēt tur dievkalpojumu tieši pirms pasākuma plkst. 12os un, iespējams, piedāvāt transportu no baznīcas un Landmark centru.

Sveicam mazo

Beatrix

Līgu Skujiņu (1),
brāli Pēteri (6), vecākus
Katie un Jāni Pauli, kā arī
vecvecākus Gunu (mūsu
ērgēlnieci) un Jāni Skujiņus
lielajā notikumā – Beatrix
kristībās 2. jūnijā!

Laidiet bērņus pie Manis,
neliedziet tiem,
jo tādiem pieder Dieva
valstība. (Mk. 10:14)

Dieva acīs mēs, katrs,
esam unikāls, tā kā viens
ziepju burbulītis.

Hayden

Eiche Moore (8) ir Jāņa un Sandras
Zintnieku radiniece, Jāņa māsas
mazmeita. Hayden piedalījās savas
skolas Louisville KY Grade School
izstādē, kur viņa iepazīstināja pārējos
ar Latviju. Ar tantes Teresa Eiche
palīdzību viņa visiem bija izcepusi
Aleksandra kūku. Cilvēkiem ļoti patika
Hayden prezentācija. Jānis un Sandra
ir ļoti lepnī par to, ka Hayden rūp
savas saknes. Hayden ir 1/3 latviete,
1/3 Cherokee un 1/3 īru izcelsmes.

Pateicība

Sirsnīgi pateicos māc. Dāgam Demandtam, dāmu saimei, radiem un visiem draugiem, kuri mani stiprināja ar aizlūgšanām, ziediem un mīļiem vārdiem manā atveseļošanās laikā.

Cieņā, Ilga Dulbe

KAS NOTIEK DVĪŅU PILSĒTĀS?

DZIESMU SVĒTKU (LATVIJĀ) NOSLĒGUMA KONCERTA PĀRRAIDE

Svētdien, 8. jūlijā, plkst. 12:00 skatīsimies koncerta tiešraidi internetā.

Draudzes nama lejasstāvā.

VOLEJBOLS THEODORE WIRTH PARKĀ

Svētdien, 25. augustā, plkst. 12:00. Pēc voleja plkst. 15:00 (3pm) sadraudzība alus dārzā Utepils brūvētavā. Skat. reklāmu.

IZSKRIEN LATVIJU UN BĒRNU SVĒTKI

Sestdien, 8. septembrī, plkst. 10:00 aicinājums ir ikvienam aktīvam skrējējam vai gājējam izskriet, iziet, vai izbraukt ar riteni Latvijas kontūru! Sekos latviešu skolas bērnu svētki. Skat. reklāmu.

GRĀMATU MĪLĒTĀJI!

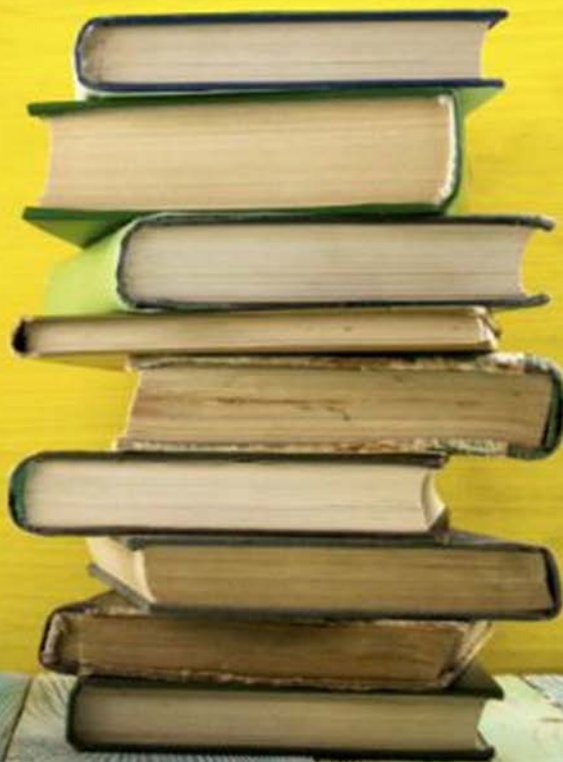
Latvijas simtgades ietvaros Mineapoles centrālajā bibliotēkā tiks rīkota izstāde par latviešu grāmatām un grāmatu mākslu. Vai tu varētu palīdzēt?

Meklējam grāmatas, kas rakstītas vecā ortogrāfijā, grāmatas, ko lasītāji ir paši ar savu rokrakstu pavairojuši 40s gados, grāmatas ar īpaši skaistiem iesējumiem un skaistiem ādas vākiem.

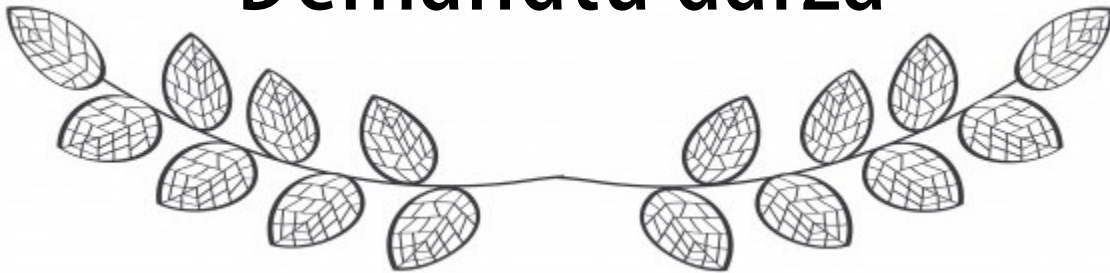
Lūdzam sazināties ar Baibu Olinger
oling005@gmail.com; 651-340-4236
vai Annu Hobbs
annarudite@gmail.com; 651-213-0950.

Paldies!

Latvija
100

Svinēsim Ameriku un Kanādu Demandtu dārzā

Svētdien, 1. jūlijā, plkst. 11:00
3109 41st Ave S, Minneapolis, MN 55406

Svētbrīdis (sprediķis angļu valodā), atzīmējot ASV neatkarības dienu un Kanādas dienu
Sekos sadraudzība un BBQ
Līdzī nemsim groziņus
Visi mīļi aicināti!

Draudze aicina ziedot jaunas mugursomas

Baznīcas rajona bērniem – mūsu šī gada mērķis ir 50 mugursomas!
(Pagājušā gadā ziedojam 56 mugursomas.)
Atvediet jaunu mugursomu uz baznīcu līdz 29. jūlijam.

Papildus aicinājums ir ielikt skolas somā \$20
skolas materiāliem.

Ieteikums: bērniem pre-K līdz 3. klasei – mugursomas ar “cartoon” vai citu maziem bērniem piemērotu dizainu. Vecākiem studentiem no 4. līdz 12. klasei – Jansport, Columbia, Coleman, Eastport, Wildkin vai pēc jūsu izvēles. Pašlaik Target un Costco ir labas mugursomas ar atlaidēm.

Kopā veicam šo svētīgo darbu ar labdarības organizāciju “Ace in the City”, sadarbībā ar šo organizāciju draudze paēdina trūcīgus bērnus Folwell skolā.

Vai jūs vēlaties zināt, kas notiek Dvīņu pilsētās sakarā ar Latvijas simtgadi?

Tad apmeklējiet celebratelatvia.com

Šajā lapā var atrast visu informāciju par notikumiem, kas notiks katru mēnesi līdz lielajam sarīkojumam 18. novembrī Landmark centrā St. Paulā.

Lūdzu nāciet un piedalieties šajos pasākumos!

celebratelatvia.com

Do you want to know what is happening in the Twin Cities for the
Latvian Centennial?

Then visit celebratelatvia.com

You will find all the information you need in one place, what is happening each
month until the big Celebrate Latvia 100 event at
Landmark center in St. Paul on November 18.

Please come and join us for all the fun!

LOAM PASĀKUMI AUGUSTĀ UN SEPTEBRĪ

25. augustā: 12:00 pp volejbols Theodore Wirth parkā; 3:00 pp Utepils Brewery

Spēlēsīm un skatīsimies voleju Theodore Wirth parkā!

Wirth Lake Beach - 3200 Glenwood Ave

Pēc voleja turpināsim ar saviesīgu pēcpusdienu alus dārzā **Utepils** brūvētavā!
Piedāvājumā būs alus latviešu gaumē.

August 25: 12:00 pm, Volleyball; 3:00 pm, Utepils Brewery

225 Thomas Ave N # 700, Minneapolis, MN

IZSKRIEN LATVIJU UN BĒRNU SVĒTKI

SESTDIEN 8. SEPTEBRĪ

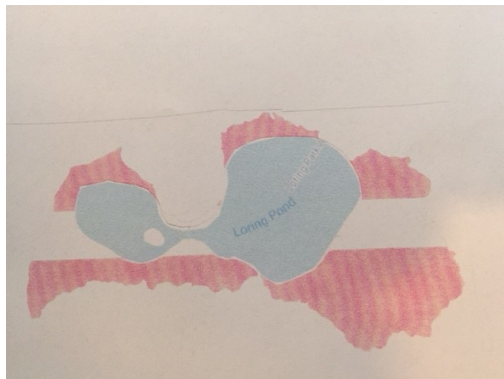
PULKSTEN 10'OS

Aicinājums ir ikvienam aktīvam skrējējam vai gājējam izskriet, iziet vai izbraukt ar riteni Latvijas kontūru! Sekos latviešu skolas bērnu svētki, visi laipni lūgti piedalīties!

Tiekamies Loring Park, Mineapolē 1382 Willow Street

Run Latvia and Childrens Festival

Join us in running the contour of Latvia around Loring Park! Childrens festival to follow, everyone is welcome! 10 am Saturday September 8th 2018.

IZKĀRTOJU MĀJAS IZPĀRDOŠANU

Vai jūs pārceļaties? Vai jums ir jālikvidē mājas iekārta? Jāatbrīvo māja no mēbelēm, traukiem, sīkumiem utt.? Es varu jums palīdzēt. Izšķiroju mantas (sazinoties ar jums) – ko paturēt ģimenē, ko pārdot, ko izvest. Sakārtoju mantas pārdošanai. Nocenoju pārdodamās mantas un izsludinu. Vadu pārdošanu/Estate Sale. Aizvedu palikušās mantas uz labdarības organizācijām.

Maija Zaeska

952-454-4172 (mobīlais) • 763-972-2521 (mājās) • zaeska@frontiernet.net

Estate Sale

VISI DZER TĒJU

La Soci t  du Th  tējas veikals pastāv jau sešpadsmit gadus – piedāvā tējas no visas pasaules. Veikal  var iegādāties vairāk nekā 200 tējas ŗķirnes. Tur ir galdiņi, kur baudīt ŗis tējas uz vietas, kā arī var iegādāties piederumus tējas pagatavošanai un dāvanām. Veikals atvērts pirmdienās-piektdienās no 12:00 līdz 18:00, sestdienās no 10:00 līdz 17:00, svētdienās slēgts. Īpaŗnieki Tony Ruggiero un Boŗena Dimants.

2708 Lyndale Ave S, Minneapolis, MN 55408 • 612-871-5148 • www.teashop.us

Nekustamo ģpaŗumu aģente

Larisa (Ŗtolcere) Ozola

Mobīlais 612.991.1760

larisaozols@gmail.com

Vai domājat par nākamo soli dzīvē – pārdot savu māju, meklēt nākamo sapņu māju vai dzīvokli – k rtoju (visas Jūsu) nekustamo ģpaŗumu vajadzības!

Ar savu darba pieredzi projektu vadībā un tirgū, tehnoloģijā un sabiedrisko mediju jomā, sadarbojos ar klientiem, lai palīdzētu risināt Jūsu nākamos dzīves soļus.

Esmu sertificēta m klere Minesotā, kā daļa no “Lakes Area Realtors”. M s strādājam pa visu Mineapoli un St. Paulu, ieskaitot priekŗpils tas.

Lūdzu sazinaties ar mani ar Jūsu jautājumiem par nekustamo ģpaŗumu tirgu, vai tas būtu Jūsu nākamais solis drīzumā, vai arī, ja tikai s kat par to dom t.

Labpr t Jums palīdz tu!

LATVIAN EV. LUTH. CHURCH

of Minneapolis and St. Paul
3152 17th Avenue South
Minneapolis, Minnesota 55407

**NON-PROFIT ORGANIZATION
U. S. POSTAGE PAID
TWIN CITIES MN
Permit no. 90327**

Change Service Requested**Church Services and Calendar of Events**

Sunday, July 1, 11 am – Worship at Pastor Dag's house (3109 41st Ave S, Minneapolis, MN 55406) commemorating Independence Day and Canada Day. Sermon in English. Followed by fellowship and BBQ. Please bring a dish. All are welcome.

Sunday, July 8, 10 am – Church Service with Holy Communion followed by fellowship and at 12 pm Live stream from the Latvian Song Festival Closing Concert in Riga.

Sunday, July 15, 10 am – Church Service followed by fellowship.

Sunday, July 22, 10 am – Church Service with Holy Communion followed by fellowship.

Sunday, July 29, 10 am – Church Service followed by fellowship. Tim Anderson from Ace in the City preaching. Sermon will be in English.

Sunday, August 5, 10 am – Church Service followed by fellowship.

Sunday, August 12, 10 am – Church Service with Holy Communion followed by fellowship.

Sunday, August 19, 10 am – Church Service followed by fellowship.

Saturday, August 25, 12 pm – Volleyball games at Theodore Wirth Park.

Saturday, August 25, 3 pm – Beer Garden Social with Latvian-style beer, Utepils Brewery.

Sunday, August 26, 10 am – Service at Crystal Lake Cemetery, 3816 Penn Ave N, Minneapolis, MN 55412.

SVĒTRĪTA ZVANUS izdod Minneapolis – St. Paulas latviešu ev. lut. draudze. Redakcijas kolleģijā: māc. D. Demandts, E. Banka-Demandta (612-280-6180), S. Dombrovska, R. Drone, M. Eglīte, A. Hobbs, R. Prauliņa, L. Sproģis, S. Štolcere, V. Vikmanis.

Redakcija patur tiesības iesūtītos rakstus rediģēt un zināmos gadījumos noraidīt. Manuskriptus lūdzam iesūtīt parakstītus. Ja lietots segvārds, jāmin arī īstais vārds. Manuskriptus lūdzam iesūtīt DATORRAKSTĀ-PĀRRINDĀS (tas neattiecas uz īsiem ziņojumiem un pateicībām).

Rakstus lūdzam iesūtīt līdz mēneša 17. datumam. Iesūtītos manuskriptus redakcija uzglabā tikai līdz nākamā Svētrīta Zvanu numura iznākšanai – apm. vienu mēnesi. Redakcija lūdz \$30.00 ziedojumu gadā, Svētrīta Zvanu tehnisko izdevumu segšanai.

CIENĪJAMIE LASĪTĀJI! Lūzdu paziņojiet ADRESES MAIŅU draudzes birojā. Svētrīta Zvanus pasts nepārsūta.